

РЕШЕНИЕ

№ 3602

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Диляна Николова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Петър Смолички, като разгледа дело номер **10112** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 08.08.2011г. постановено по нахд №1992 по описа на СРС за 2011г. е отменено наказателно постановление 012 от 18.01.2011г. на Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на [фирма] за нарушение на чл.125в, ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ вр. с чл.126,а, ал.5, т.1 вр. с чл.127, ал.2 от закона е наложена имуществена санкция от 3000лв.

Несъгласен с решението е наказващият орган, който по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.Ш.

Ответникът по касационната жалба оспорва същата чрез адв.С..

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С оспореното решение е отменено наказателното постановление, тъй като са установени съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че няма посочена точна дата и място на извършеното деяние. СРС приема, че наказващият орган е посочил само, че не е подадена декларация до изтичане на законоустановения 6-месечен срок, което означавало да се предположи, че нарушението е извършено на

25.08.2010г.. Също така се приема, че няма яснота дали дружеството е разпространявало или не програми, тъй като задължение за предоставяне на актуализиран списък по чл.125в от ЗРТ –съществува само, когато се разпространяват програми.

От друга страна –в касационната жалба се твърди, че нарушението е безспорно установено- че на 21.10.2010г. СЕМ е установил, че [фирма] е следвало да предостави списък на актуализираните предоставяни програми в 6-месечен срок /от 24.08.2009г. когато влиза в сила нормата -до 24.08.2009г./. Относно доводите за евентуална липса на дейност – се приема, че след като дружеството е регистрирано в КРС следователно извършва тази дейност, тъй като ако не я извършва – се дерегетирира. Визира се, че след като има бездействие то няма конкретна дата и място на извършване.

Съдът намира доводите на касатора за неоснователни.

Приема констатацията на СРС, че задължително следва да се посочи дата и мястото на извършване на деянието, които имат отношение към преклузивните и давностните срокове по ЗАНН- срока за съставяне на АУАН, срока за издаване на НП, за търсене и реализиране на административно-наказателната отговорност и т.н.. Когато субектът противоправно бездейства –денят на нарушението е датата, от която бездейства, която дата е различна от датата на установяването му, до който момент също има противоправно бездействие. Следователно, след като до 24.08.2010г. дружеството е можело да предостави списък по чл.125в от ЗРТ –то противоправното му бездействие е от 25.08.2010г. и това е денят на нарушението, което съответно е установено по-късно с акта за нарушение от 04.112010г.. Също относно мястото на нарушението –то е мястото, където е следвало да се извърши дължимото действие - т.е. С., а не на територията на цялата страна, както твърди касатора. Тези реквизити е следвало да се изложат изрично в акта и в НП и липсата им винаги води до засягане правата на санкционирания субект. По същество се споделя изложеното в решението на СРС, че за да се предостави списък на разпространявани актуални програми- следва да се установи, че дружеството осъществява дейност. Не може да се приеме становището на касатора, че след като е регистрирано и не е дерегетирирано- се предполага, че осъществява дейност. Подобна оборима презумпция няма въведена от законодателя и подлежи на доказване т.е., когато не се разпространяват програмите независимо от причината – списък не се предоставя. Дали дружеството е изпълнило задължението си по чл.76 от ЗЕС да заяви пред КРС, че е прекратило предоставянето на услуги е ирелевантно, доколкото се касае за друга разпоредба. Да се тълкува санкционната норма и да се прави приложение на закона по аналогия е недопустимо.

С оглед изложеното решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставен в сила.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.08.2011г. постановено по нахд №1992 по описа на СРС за 2011г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

